

Full diocesà

28 de juny del 2015

p4—Ressò de la jornada interdiocesana de Vida Creixent a Vic

p6 i p7 —Resum de l'encíclica «Laudato si'» del sant pare Francesc

La prudència és experiència per al camí

Amb aquest lema el pròxim diumenge 5 de juliol a totes les diòcesis espanyoles les Delegacions de Pastoral de la Carretera celebrarem la Jornada de Responsabilitat en el Trànsit, que vol fer-nos reconèixer el gran do de la vida que Déu el nostre Pare ens ha confiat.

Aquesta vida moltes vegades la posem en perill quan circulem amb el nostre vehicle, quan com a vianants (no fent cas de les normes que regulen aquesta tasca) ens considerem senyors i únics usuaris de les carreteres i carrers, circulant-hi a grans velocitats, creuant els semàfors en vermell, parlant pel mòbil i sense el cinturó corresponent, o fent

aquelles maniobres inadequades i negligents que fan perillar aquesta vida (la nostra i la dels altres), que és única per a tots i cadascun de nosaltres.

La prudència i caritat cristiana és del tot necessària i vital a l'hora de conduir i ho és encara més a l'hora de passejar com a vianants. Tal com ens diu el papa Francesc, ens cal tenir la prudència i consciència prou clara per a saber actuar en tot moment amb esperit cristià i ganes d'evangelitzar, anant pels camins disposats a fer el bé i gaudir del do de la vida i convidant els altres a tenir el mateix comportament. Tota una gran tasca engrescadora que truca a la nostra porta cada dia.

«Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida»

Diumenge XIII durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de la Saviesa

Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida; tot ho ha creat perquè existeixi, ha format el món perquè l'home visqui, sense posar-hi cap mena de verí de mort. El reialme de la mort no és de la terra, perquè la bondat i la justícia són immortals. Déu no creà l'home sotmès a la mort, sinó a imatge de la seva existència eterna. Però l'enveja del diable va introduir la mort al món, i els partidaris d'ell són els qui en fan l'experiència.

(1,13-15.2,23-24)

Salm responsorial

Amb quin goig us exalço, Senyor!

(Salm 29)

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, vosaltres teniu abundantment de tot: fe, doctrina, coneixement, interès per tot, i fins l'amor amb què us estimem. Sigueu també generosos en aquest favor que us demano. Coneixeu prou bé la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor: ell, que és ric, es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa. No seria just que, per alleujar els altres, vosaltres patíssiu estretor. Més aviat, que en el moment present, buscant la igualtat, allò que us sobra a vosaltres compensi el que els falta a ells, i si un dia els sobra a ells, que supleixi el que us farà falta a vosaltres, mirant que hi hagi igualtat. És allò que diu l'Escriptura: «Ni als qui n'havien recollit molt els en sobrava, ni als qui n'havien recollit poc els en faltava.»

(8,7.9.13-15)

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

En aquell temps, Jesús arribà en barca de l'altra riba del llac, molta gent es reuní al seu voltant, i es quedà vora l'aigua. Mentrestant, arriba un dels caps de sinagoga, que es deia Jaire, i, així que el veu se li llença als peus i, suplicant-lo amb tota l'ànima, li diu: «La meva filleta s'està morint. Veniu a imposar-li les mans perquè es posi bé i no es mori.» Jesús se n'anà amb ell, i el seguia molta gent. [Hi havia una dona que patia pèrdues de sang des de feia dotze anys. Havia consultat molts metges, que l'havien fet sofrir molt, i s'hi havia gastat

tot el que tenia. No va millorar gens, sinó que anava de mal en pitjor. Aquesta dona, que havia sentit parlar de Jesús, se li acostà per darrere enmig de la gent i li tocà el mantell, perquè pensava: «Encara que li toqui només la roba que porta, ja em posaré bona.» A l'instant se li estroncà l'hemorràgia i sentí que el mal havia desaparegut. Jesús, que sabia prou bé el poder que havia sortit d'ell, es girà a l'instant i preguntava a la gent: «Qui m'ha tocat la roba?» Els deixebles li deien: «La gent us empeny pertot arreu, i pregunteu qui us ha tocat?» Però Jesús anava mirant, per veure qui ho havia fet. Llavors aquella dona, que sabia prou què havia passat, s'acostà tremolant de por, es prosternà davant d'ell i li digué tota la veritat. Jesús li respongué: «Filla, la teva fe t'ha salvat. Queda lliure de la teva malaltia i vés-te'n en pau». Encara parlava, que] arriben uns de casa del cap de sinagoga i li diuen: «La teva filla és morta. Què en trauràs d'amoïnar el mestre?». Però Jesús, sense fer cas del que acabava de sentir, diu al cap de sinagoga: «Tingues fe i no tinguis por.» I només va permetre que l'acompanyessin Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume. Quan arriben a la casa del cap de sinagoga, veu l'aldarull de la gent, que plorava i cridava fins a eixordar. Ell entra a casa i els diu: «Què són aquest aldarull i aquests plors? La criatura no és morta, sinó que dorm.» Ells se'n reien, però Jesús els fa sortir tots, pren només el pare i la mare de la nena amb els qui l'acompanyaven, entra a l'habitació, li dóna la mà i li diu: «Talita, cum», que vol dir: 'Noia, aixeca't.' A l'instant la noia, que ja tenia dotze anys, s'aixecà i es posà a caminar. Ells no se'n sabien avenir. Jesús els prohibí, de tota manera, que fessin saber què havia passat. I els digué que donessin menjar a la noia.

(5,21-43)

«Filla, la teva fe t'ha salvat. Queda lliure de la teva malaltia»

La fe ho fa possible

Joan Mir i Tubau, prev.

L'evangelí explica dos miracles i, en tots dos, la fe hi té un paper fonamental. La dona que patia pèrdues de sang i el cap de la sinagoga són dues persones prou valentes per a trencar barreres socials i religioses i, alhora, prou humils per a posar tota la seva confiança en el poder guaridor de Jesús.

Les dones que patien aquesta malaltia eren considerades, segons el llibre del Levític, ritualment impures, això és, excloses de la vida social i religiosa d'Israel. Però aquesta dona anònima, que ningú no havia pogut curar, es decideix a acostar-se Jesús. Es conforma a poder tocar-li la roba. La clau d'interpretació d'aquest miracle ens la dona Jesús mateix: «Filla, la teva fe t'ha salvat. Queda lliure de la teva malaltia i vés-te'n en pau.» Jesús retorna a aquesta dona la salut física —que, alhora, és símbol de la salvació— i li retorna la dignitat que una normativa inhumana li negava. És el premi a la fe dels humils.

Jaire, el cap de sinagoga, es llença als peus de Jesús perquè la seva filla s'està morint. Quan li comuniquen que la noia ja és morta, Jesús demana a aquest pare de tenir encara més fe. L'entorn és aliè al poder de la fe i al poder de Jesús. Hi ha aldarull, plors, crits i fins i tot la gent es riu de Jesús. «Noia, aixeca't.» S'acompleix el que hem sentit en la lectura primera: «Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida.»

En tots dos casos la lliçó és clara: quan la fe és fonda i sincera res no la fa recular i el que és humanament impossible esdevé possible. La resurrecció, la salvació, per a tots els qui creuen i s'acosten confiadament a Jesús, és, doncs, una promesa en ferm.

La imatge

Jesús ressuscita la filla de Jaire (1815). Friedrich Overbeck.

Staatliche Museum, Berlín.

Quan Jesús dona la mà a la filla de Jaire i li diu «noia, aixeca't», manifesta que ell és el Senyor de la vida. El creient sap que no tot acaba aquí. Alguns se'n riuen, pensant que els cristians som ben ingenus en creure aquestes coses. És la mateixa reacció dels qui varen sentir que Jesús deia que la nena dormia: es reien d'ell. Quan la nena va haver reviscut, no se'n sabien avenir.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

29 dilluns

—Sants Pere i Pau, apòstols
—Santa Beneïda, verge
Fets 12,1-11 / Salm 33 / 2 Timoteu 4,6-8.17-18 / Mateu 16,13-19

30 dimarts

—Sant Marçal, bisbe (s.III)
—Els sants protomàrtirs de l'Església de Roma
Gènesi 19,15-29 / Salm 25 / Mateu 8,23-27

1 dimecres

—Sant Gal, bisbe (*551)
—Sant Josep Damià Veuster, apòstol dels leprosos (1840-1889)
Gènesi 21,5.8-20 / Salm 33 / Mateu 8,28-34

2 dijous

—Sant Martínià, màrtir (*s.I)
Gènesi 22,1-19 / Salm 114 / Mateu 9,1-8

3 divendres

—Sant Tomàs, apòstol i màrtir (s.I)
Efesis 2,19-22 / Salm 116 / Joan 20,24-29

4 dissabte

—Santa Isabel de Portugal, (1271-1336)
—Santa Berta, religiosa (*725)
Gènesi 27,1-5.15-29 / Salm 134 / Mateu 9,14-17

5 diumenge XIV de durant l'any / Cicle B

—Sant Miquel dels Sants, prevere (1591-1625)
Ezequiel 2,2-5 / Salm 122 / 2 Corintis 12,7-10 / Marc 6,1-16

830 assistents a la trobada de Vida Creixent

Redacció

El dia de la festa de la Mare de Déu de Fàtima, 13 de maig, el moviment Vida Creixent va celebrar la XXIX Trobada Interdiocesana a Vic, sota el lema «La fe ens mou». Vinguts d'arreu dels deu bisbats de Catalunya i presents en els actes, els assistents van ser unes 830 persones.

La diada s'inicià amb la passejada des del punt on aparcaven els autocars fins a la catedral de Sant Pere, gaudint del marc dels seus carrers medievals, al voltant de la plaça Major.

Dins la catedral vàrem admirar i escoltar l'explicació que se'ns va fer de les pintures de Josep M. Sert. També vam participar activament de la celebració eucarística, amb moments molt significatius. La presència del bisbe Romà Casanova, juntament amb

una quarantena de preveres i diaques, personalitats polítiques de l'ajuntament (batlle i regidors) i tants amics i amigues amb les seves experiències de vida, feia creure que tots érem un sol esperit, tots vivint en la mateixa sintonia de pau, servei i amor a la nostra Església.

Mons. Romà Casanova en la seva homilia i salutació acollidora ens assenyalava: «Cal tenir la certesa que Déu ens acull. Tenir el convenciment que podem créixer sempre com a cristians. Aprofundir en la fe, en l'amor de Jesús, créixer dins la pobresa, la malaltia o la vellesa. Donar testimoni, evangelitzar en el nostre entorn, manifestar l'amor de Déu de tendresa, en la vida i en la mort. Demanar a Maria de ser com ella, seguidors i testimonis de Jesús amb el seu amor...»

Necrològica

Mn. Miquel
Codina i Font

Nasqué a Moià, dins una família de nou fills, el dia 2 de març de 1931 i va rebre l'orde del presbiterat pel juny de 1958. Estudià Magisteri i féu la llicenciatura en Geografia i Història. Inicià el seu ministeri com a vicari de Santa Maria de Sallent (1958). L'any 1959 es traslladà a la diòcesi argentina de Nueve de Julio (1959). A Roma obtingué el doctorat en Ciències Socials. Retornà a la diòcesi l'any 1968, servint com a vicari de la catedral de Vic i després com a director de la Casa Sacerdotal de Manresa (1971), com a consiliari de la GOAC (1972) i de l'Associació Catòlica de Vídues (1984) i també com a membre de l'equip sacerdotal de Jorba. Fou professor de l'Institut «Font i Quer» de Manresa i de l'Institut «Ausiàs Marc» de Barcelona. Rector de Sant Vicenç de Castellet entre 1996 i 2006. Després de la seva jubilació es traslladà a Barcelona, on morí el passat 23 de maig. Al cel sia.

Obertes les inscripcions a les convivències de la Delegació de Joves

Redacció

Què són?

Les convivències de la Delegació de Joves són unes colònies per a joves (de 13 a 17 anys) i infants (de 8 a 12 anys) de la nostra diòcesi. Durant una setmana —aquest any, del 6 al 12 de juliol— procurem que, en un entorn on gaudir de la natura i a través de jocs, excursions, dinàmiques, cinema, piscina, xerrades i testimonis, aquests joves i infants experimentin l'alegria del do de la vida i de l'amor de Déu, compartint amb els companys de joc i els monitors uns dies memorables.

Com inscriure-s'hi?

La inscripció es pot fer a través del formulari que hi ha a la web de la delegació:

<http://www.jbvic.com/index.php/inscriu-te>

Per a qualsevol consulta podeu telefonar al 609 32 33 74 o escriure un correu electrònic a joves@bisbatvic.com.

Preus:

L'import de la setmana és de 160 €. Descomptes per a germans. Hi ha ajuts i possibilitat de fer el pagament a terminis.

Cicle de concerts a Viladordis

Tindran lloc els tres primers dissabtes de juliol a la plaça del Santuari de la Salut les 8 del vespre, després de la missa de les 7 del vespre. Aquest és el programa:

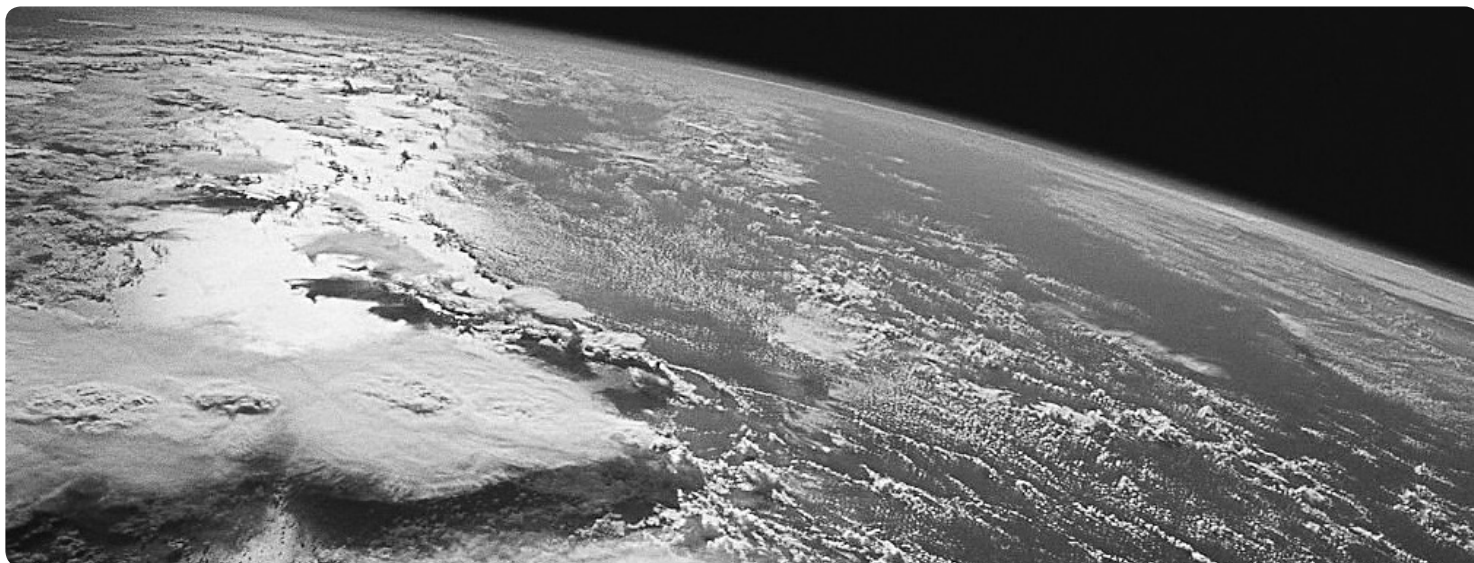
4 de juliol: Concert de música antiga amb obres de Bach, Händel, Tartini, Adams. A càrrec del grup Leipzig Ensemble (Carme Miró, soprano; Carles Raia, trompeta; Anna Sánchez, flauta travessera; Alba Hinojosa, violí; Montserrat Sitjà, violoncel; Eduard Vila, orgue).

11 de juliol: Música de jazz.

18 de juliol: Quartet de corda.

Al final hi haurà un senzill refrigeri a la sala parroquial. Els donatius recollits aniran destinats un 50% als músics i un 50% a les obres de la parròquia de Montserrat, i campanes i restauració de la façana de la rectoria de Viladordis.

«Laudato si'»: la destrucció de la natura és un pecat mortal modern

Presentada la segona encíclica del papa Francesc

La Santa Seu ha presentat la nova encíclica del papa Francesc, titulada «*Laudato si'*», sobre la cura de la casa de tots», i que versa sobre assumptes relacionats amb l'ecologia i el desenvolupament ple del gènere humà. Mirant en les seves 187 pàgines, el text compta amb una introducció, sis capítols i dues pregàries finals.

En el document, el Sant Pare proposa una ecologia integral, que incorpori clarament les dimensions humanes i socials, inseparablement vinculades amb la situació mediambiental. En aquesta perspectiva, el Pontífex convida a emprendre un diàleg honest a tots els nivells de la vida social, que faciliti processos de decisió transparents. I recorda que cap projecte no pot ser eficaç si no està animat per una consciència formada i responsable, suggerint principis per a créixer en aquesta direcció a nivell educatiu, espiritual, eclesial, polític i teològic.

El document tracta la qüestió medi ambient des d'un enfocament pastoral, tenint en compte diferents aspectes. En aquesta línia, alguns dels seus eixos temàtics són: l'íntima relació entre els pobres i la fragilitat del planeta; la convicció que al món tot està connectat; la crítica del nou paradigma i de les formes de poder que deriven de la tecnologia; la invitació a buscar altres maneres d'entendre l'economia i el progrés; el valor propi de cada criatura; el sentit humà de l'ecologia; la necessitat de debats sincers i honestos; la greu responsabilitat de la política internacional i local; la

cultura del rebuig i la proposta d'un nou estil de vida.

En la seva esperada encíclica, el papa Francesc proclama a més que la destrucció de la natura és un pecat mortal modern, no exempt de greus conseqüències. Perquè Déu perdona sempre, els homes de vegades, però la terra no perdona mai. Tanmateix, subratlla que no tot està perdut, perquè els éssers humans, capaços de degradar-se fins a l'extrem, poden també superar-se, tornar a triar el bé i regenerar-se. En realitat, el text suposa un extraordinari compendi de la doctrina social de l'Església sobre els grans desafiaments socioculturals, polític-econòmics i religiós-antropològics de la humanitat en els nostres dies i en el futur.

Hi ha una íntima
relació entre la
pobresa i la fragilitat
del planeta

A l'inici de l'encíclica, el Papa recorda el «Càntic de les criatures» de sant Francesc d'Assís per fer una crida urgent a un nou diàleg sobre la manera en què s'està construint el futur del planeta. «Es necessiten els talents i la implicació de tots —diu— per a reparar el dany causat per l'abús humà de la creació de Déu.

En el capítol primer, dedicat a «el que està passant a la nostra casa», el Sant Pare aborda la contaminació i el canvi climàtic; la qüestió de l'aigua; la pèrdua de la biodiversitat; la deterioració de la qualitat de la vida humana i la degradació social; la injustícia planetària; la feblesa de les reaccions; i la diversitat d'opinions que existeixen respecte a aquestes problemàtiques.

En el capítol segon, titulat «L'Evangeli de la creació», el Pontífex es refereix a la llum que ofereix la fe; la saviesa dels relats bíblics; el misteri de l'univers; el missatge de cada criatura en l'harmonia de totes les coses creades; una comunió universal; la destinació comuna dels béns; i la mirada de Jesús.

En el capítol tercer, que s'ocupa de «L'arrel humana de la crisi ecològica», Francesc tracta sobre la tecnologia: creativitat i poder; la globalització del paradigma tecnocràtic; la crisi i conseqüències de l'antropocentrisme modern.

En el capítol quart, que tracta sobre «Una ecologia integral», el Papa reflexiona sobre l'ecologia ambiental, econòmica i social; l'ecologia cultural; l'ecologia de la vida quotidiana; el principi del bé comú; i la justícia entre les generacions.

En el capítol cinquè, titulat «Algunes línies d'orientació i acció», el Sant Pare proposa el diàleg sobre el medi ambient en la política internacional; el diàleg cap a noves polítiques nacionals i locals; el diàleg i transparència en els processos decisionals; la política i economia en diàleg per a la plenitud humana; i les religions en el diàleg amb les ciències.

En el capítol sisè, dedicat a «Educació i espiritualitat ecològica», el Pontífex convida a apostar per un altre estil de vida; per una educació per a l'aliança entre la humanitat i l'ambient, i per una conversió ecològica.

Jornades de responsables de catequesi

1 i 2 de juliol

Els dies 1 i 2 de juliol tindran lloc al Seminari Conciliar de Barcelona les XIV Jornades Interdiocesanes de Responsables de Catequesi amb el tema «La catequesi dels nois i noies de 10 i 14 anys».

Es pretén fer una presentació dels quatre eixos constitutius de tota metodologia catequètica per a nois i noies de 10 a 14 anys de cara als responsables de catequesi, que són els destinataris d'aquestes jornades. Ells són els qui hauran d'impulsar la catequesi i desvetllar vocacions de catequistes per a aquestes edats, que hauran de rebre una formació adient, més extensa i aprofundida.

Les intervencions aniran a càrrec del psicòleg Jaume Martorell i dels delegats diocesans de Catequesi de Tarragona, Mallorca i Urgell: Xavier Morell, Antoni Vadell i Antoni Elvira, respectivament.

La forma inscripció: secretaria@sicb.e.telefonica.net / 93 302 10 41. En cas de dubte consulteu la Delegació: catequesi@bisbatvic.com / 93 874 13 01.

El sant pare Francesc, profeta de la cura de la creació

Romà Casanova, bisbe de Vic

El dia del Papa, prop de la festa de sant Pere i sant Pau, coincideix amb la publicació de la segona encíclica de Francesc que porta per títol *Laudato si'*. En aquest document pontifici de gran importància el Sant Pare ens convida, als creients en Crist i a tots els homes de bona voluntat, a fer una reflexió profunda sobre la cura de la creació, la qual ell anomena la «casa de tots». I no ho fa des d'una pura perspectiva intel·lectual, sinó des de la mirada a la realitat on es veu clarament una deterioració ambiental global en tot el planeta, davant la qual no pot restar indiferent ningú, i encara menys els qui creiem en Jesucrist, per qui foren creades totes les coses.

En aquesta carta encíclica el Papa recull la reflexió de l'Església, tant en la seva meditació de la paraula de Déu com en la reflexió dels teòlegs i dels sants, entre els qual té un paper importantíssim sant Francesc d'Assís, així com també compten les aportacions de sant Joan XXIII, del beat Pau VI, de sant Joan Pau II i de Benet XVI, i encara les reflexions del patriarca de Constantinoble, Bartomeu. Però el Pontífex també estableix un diàleg amb les aportacions de la ciència i dels organismes de reflexió sobre el tema de l'ecologia.

La seva veu profètica proposa «una ecologia que, entre les

seves distintes dimensions, incorpori el lloc peculiar de l'ésser humà en aquest món i les seves relacions amb la realitat que l'envolta» (núm. 13). La qüestió ecològica és inseparable de la realitat humana, i per això diu clarament: «La deterioració de l'ambient i de la societat afecten d'una manera especial els més febles del planeta. Tant l'experiència comuna de la vida ordinària com la recerca científica demostren que els efectes més greus de totes les agressions ambientals els sofreix la gent més pobre» (48).

L'home ha d'ocupar sempre el centre en tota realitat social i econòmica. El pur tecnicisme, sense tenir en compte l'home, tots els homes; així com també la pura llei del mercat i del guany al preu que sigui sense tenir en compte les conseqüències en l'ambient i, sobretot, en les persones, no podran mai fer del món la casa digna de tots. «No hi haurà una nova relació amb la natura sense un nou ésser humà. No hi ha una ecologia sense una adequada antropologia» (118). La persona humana s'ha de redescobrir des de la filiació amb el Pare, s'ha de sorprendre amb la germanor de tots els homes i amb la fraternitat també amb tots els éssers de la terra. Això ha de portar a una vida d'austeritat i humilitat, a una pregària agraïda a Déu, origen i fi de tota realitat creada.

